

langes der Afstemning herover? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, har Folketingsmanden Ordet.

Rødt: For omtrent 25 Aar siden af-tjente jeg samtidig med et andet Medlem af Tinget min Værnepligt ved Vingården. For at lette os Memoreringen af Signalerne, havde man den Gang søjet nogle enkelte Ord til hvert Signal, og et af disse Ord lød saaledes: Stifter du mig, stifter jeg dig! Disse Ord har jeg ikke glemt, jeg er en Fredens Mand, men der gives Lejligheder, hvor det kan være heldigt at følge den Taktik, vi da lærte. Da jeg holdt mit første Foredrag her i Salen, omtalte jeg vort indirekte Skattevæsen, og jeg henlede Opmærksomheden paa Feslene ved vor Toldlovgivning og Uvstieligheden af et Systemstifte paa dette Omraade. Jeg rettede i mit rent saglige Indlæg ikke det mindste Angreb paa det ærede Medlem fra Horsens (Wulff). Jeg hentydede end ikke til det ærede Medlems Eksistens. Derfor blev jeg i Grunden noget forundret ved bagefter at høre det ærede Medlems Angreb paa mig. Dette Angreb indeholdt en Del ret graverende Bestyldninger, der ikke vare ledige af noget Bevis for deres Rigtighed, og det ærede Medlem fra Horsens roffede ikke ved Rigtigheden af et eneste af mine Tal. Under disse Forhold modtog det ærede Medlem fra Horsens et Svar, der vel var skarpt — et enkelt Ord blev endogsaa med fuld Berettigelse paatalt fra den ærede Formands Side — men jeg tror, at det Svar i hele Hovedsagen var meget vel fortjent. Tingets militære Medlemmer ville maaske i dette Svar have hørt en Genlyd af det omtalte Hornsignal, og det kan jo kun glæde de Herrer, at vi som Lovgivere ikke have glemt, hvad vi have lært som Rekrutter. I Gaar har det ærede Medlem fra Horsens gentaget en Del af sine Bestyldninger, og med Tingets Samtykke skal jeg her i al Korthed søge at fremstille Sagen endnu en Gang ganske kort, idet jeg fremdrager de væsentlige Punkter, hvorom Sagen drejer sig. Jeg nævnte her i Tinget, at Regeringen i 1889 havde foreslaaet Gardintolden — det er det Hovedpunkt, det ærede Medlem retter sit Angreb paa mig for — nedsat fra 100 Ore til 42 Ore pr. Pund. Jeg skal nu tale ganske langsomt,

og ethvert æret Medlem af Tinget vil komme til den Slutning, at det, jeg har sagt, er rigtigt. Det andet Punkt er det, at Sjerne af to for nylig etablerede udenlandske Gardinvæve sendte et Andragende til Lands-tingets Toldudvalg med Anmodning om atter at forhøje Tolden til 100 Ore, idet de blandt andet gjorde gældende, at Gardiner maatte betragtes som en Lüksusvare. Vi have alt- saa først Regeringens Forslag og dernæst dette Andragende. Det 3dje Punkt lyder saaledes: Regeringen efterkom Opfordringen og forhøjede atter sit Forslag fra 42 Ore til 1 Kr. Medens Regeringen opkræver en Told af 100 Ore pr. Pund for udenlandske Gardiner, er Tolden paa det Gamle, det indenlandske Raastof, af hvilket Gardinerne laves, kun 3 Stilling eller 6¼ Ore pr. Pund. Der svares endvidere Told af Kul og enkelte andre Ting, men alt i alt naar denne Told næppe 10 Ore Pundet. Det ærede Medlem for Horsens har opstillet en Beregning, hvor- efter det bliver ca. 13 Ore pr. Pund.

Jeg har endvidere sagt: I Stedet for at faa 100 Ore Pundet i Forbrugsstat af denne Lüksusvare faar Statskassen nu høist 13 Ore pr. Pund, medens Gardinfabrikanterne tage Resten. Regnestykket stiller sig altsaa nu som følger: Af hvert Pund udenlandske Gardiner svares der en Skat til Statskassen af 100 Ore, af hvert Pund indenlandske Gardiner svares der en Skat til Statskassen af 13 Ore. Der produceres aarlig mindst 300,000 Pund indenlandske Gardiner, og den Lüksusstat, Regeringen i dette Til- fælde gennem den indenlandske Fabrikation tvinges til at give Afkald paa, andrager 300,000 Gange 87 Ore. Det bliver nøjagtig 261,000 Kr. Det ærede Medlem fra Horsens har anstillet en hel Del Beregninger i Gaar og gennem disse Beregninger kom han til det forhavende Resultat, og, det er meget nøjagtig tilshneladende, at Regeringen kun bar et Tab af 14,846 Kr. Det er udmærket godt regnet ud, jeg tvivler ikke om, at hvis det ærede Medlem fortsætter paa samme Maade, vil han hurtig komme ned til Kul, han er efterhaanden gaaet ned med sine Tal, og maaske naar han sluttelig til et Overtud for Statskassen paa den Konto, hvad siger nu det ærede Medlem til mine Tal og mine Argumenter? Han siger for det første, at Forbruget af Gardiner her blevet saa stort,